

1989 மே 6]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

இந்தச் சட்டமுன்வடிவு ஒரு சிம்பிள் லெஜிஸ்லேஷன். இந்தச் சட்டமுன்வடிவின் மீதான விவாதத்தில் ஏழுந்தவேறு சில பிரச்சினைகளையும் நோக்கங்களையும் பார்க்கும்போது நம்முடைய உறுப்பினர்கள் சந்தர்ப்பங்களைச் சரியாகப் பயன்படுத்தி இன்னும் விவரங்களைத் தந்திருப்பார்களேயானால் அது உதவியாக இருந்திருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தச் சட்டமுன்வடிவை சட்டமாக இயற்றித் தர வேண்டுமென்று இந்த அவையைக் கேட்டுக் கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களையும் கவனத்திலே இந்த அரசு வைத்துக் கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்து இந்தச் சட்டமுன்வடிவை சட்டமாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சம்பளங்கள் வழங்கல் (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 10/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 6 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சம்பளங்கள் வழங்கல் (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 10/1989) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஐ) சட்டமன்றம் (தகுதியின்மையினைத் தடுத்தல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு; 1989.

மாண்புமிகு பேராதிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

1989 மே 6] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் (தகுதியின்மையினைத் தடுத்தல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 11/1989)* ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தமிழ்நாடு லெஜிஸ்லேச்சர் பிரிவேஷன் ஆப் டிஸ்குவாலிபிகேஷன் அமெண்ட்மெண்ட் பில், 1989 என்ற சட்ட முன் வடிவின் மீது எனது கருத்துக்களை கூற அனுமதி தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1967 ஆம் வருடத்திய முன்றாவது சட்டமான இந்தச் சட்டத்தின் அட்டவணையில் “Vice-Chairman of the State Advisory Board of National Savings” என்ற பதவியினை சேர்ப்பதற்காக இந்தச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது. இந்திய அரசியல் சாசனச் சட்டம் ஆர்டிகள் 191-1 ஏ என்ற பகுதியில்

“A person holding an office of profit will become disqualified for being a Member of Legislature.” என்று சொல்லி எந்தப் பதவிகளையெல்லாம் Office of Profit என்பதனை மாநில அரசு அட்டவணை இட்டு தரவேண்டுமென்று இந்திய அரசியல் சாசனச் சட்டம் சொல்லி இருக்கிறது. அரசியல் சாசனச் சட்டம் ஆர்டிகள் 191 - 1 ஏ, என்ற அந்த அதிகாரத்தின் பெயரில் தான் 1967 ஆம் வருடத்திய முன்றாவது சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்தில் இன்றைய தேதியில் அமலில் இருக்கும் அட்டவணையில் “Vice - Chairman of the State Advisory Board of National Savings” என்ற பதவி இல்லை. இன்று கொண்டு வரப்படுகிற இந்தச் சட்டம் இந்தப் பதவியை அந்த அட்டவணையில் இணைப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்தச் சட்டம் 25-2-1989 விருந்து அமலுக்கு வந்ததாக கருதப்படவேண்டுமென்று ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுப்பதற்காகவும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் 25-2-1989 அன்று இந்த தேசிய சேமிப்பு நிறுவனத்தினுடைய ஆலோசனைக் குழுவின் துணைத் தலைவராக பொறுப்பேற்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்களைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியினை இழப்பதிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டத்தை நான் அடிப்படையில் எதிர்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, அடிப்படையிலேயே சில உண்மைகளை நான் அளப்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கிறபோது தாங்கள் எடுத்து வைக்கிற நியாயம் சரியாக இருக்கிறதா என்பதை சிந்திக்க பயன்படும்.

* 27-4-1989ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது,

1989 மே 6]

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

ஏற்கெனவே வந்த சட்டம் ஊதியத்தோடு கூடிய பதவியில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருப்பார்களேயானால் அவர்களுக்கு டிஸ்குவாலிகேஷன் ஏற்படுமென்பதால், அந்த ஊதியம் பெறுகிற பதவிகள் அதிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக வந்த சட்டம். இப்போது இந்தப் பதவி ஊதியம் உள்ள பதவியல்ல. இந்தத் துணைத் தலைவர் பதவி, மாநிலத்தில் தமிழ்நாட்டில் நிதி சேமிப்புக்காக உள்ள இந்த துணைத் தலைவர் பதவி சம்பளம் உள்ள பதவி அல்ல. ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ் கமிட்டிஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்த குழுக்களை போல போக்குவரத்துப்படி, வசதிகள், அலுவலகப்படி இவைகளைத்தான் அவர்கள் பெறமுடியும். இருந்தாலும் கூட ஒருவேளை இப்படிப்பட்ட பதவிகள் பழைய சட்டத்தால் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்ற ஒரு நிலைமை வரக்கூடாது என்பதற்காக—ஆங்கிலத்திலே சட்ட அமைச்சர் சொன்னார்—அபண்டண்ட் காஷன் என்ற முறையிலே தான் இந்தச் சட்டம் வருகின்றதே தவிர ஏற்கனவே உள்ள விதி முறையின் படியே கூட அந்தப் பதவி—இமல்பாகவே பாதுகாப்பை பெற்றிருக்கிறது. ஏனென்றால் ஊதியம், சம்பளம் என்பது அந்தப் பதவிக்கு இல்லை என்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் தந்த விளக்கத்திற்கு நான் பதில் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதை நான் சொல்கிறேன். இந்த சட்டத்தினைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு முன்னால் நான் ஒன்றினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான் கான் அவர்களை தனிப்பட்ட முறையில் பதவியிலிருந்து அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்கின்ற எண்ணமே எனக்கோ, எங்களது கட்சிக்கோ கிடையாது. திராவிட இயக்க முன்னணி போர்வீரராகத் திறம்பட செயலாற்றிய அந்த நல்ல நண்பர் இந்த அமைச்சரவையிலே கூட இடம் பெற வேண்டும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆகவே, தனிப்பட்ட நபரைப் பற்றிய பிரச்சினை அல்ல. நம்முடைய சட்ட அமைச்சரவைய வார்த்தைகளில் சொன்னால் “Since it happens to be a most complicated Legislation in this session” விரிவான ஆய்வுக்கு இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதற்காகத்தான் நான் இதை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்று கொண்டு வருகின்ற இந்த சட்டத்தை, அரசு இந்த சட்டமுன்வடிவை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஏன் வைக்கின்றேன் என்று சொன்னால், முதலில் this piece of legislation is unconstitutional. இது அரசியல்சாசன சட்டத்திற்கு எதிரான சட்டம் என்று நான் சமர்ப்பிக்க ஆசைப்படுகின்றேன். 191-1 ஏ அரசியல் சாசன சட்டம், அதைத் தொடர்ந்து உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு அதாவது Thihari Lal Thobre vs V. S. Roshanlal Thobre—1984 SC-P. 551 at Page 555 என்கிற வழக்கில்

[திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போரன்ஸ்]

[1989 மே 6]

“A person who is elected to a Legislature should be free to carry on his duties fearlessly and without being subjected to any kind of Governmental pressure. If such a person is holding an office which brings him remuneration and the Government has a voice in his continuance”—There are two aspects in this. One is ‘remuneration’ and the other is ‘If the Government has a voice in his continuance in the office there is every likelihood of such person succumbing to the wishes of the Government.’

It is intended to eliminate the possibility of conflict between ‘duty’ and ‘interest’ and to maintain the purity of the Legislature.

என்று உச்ச நீதிமன்ற விளக்கம் சொல்லியது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமங்கான் அவர்கள். ‘an office of profit’ என்ற பதவியினை என்று ஏற்றுக்கொண்டார்களோ அன்றே அந்தப் பதவியின் மூலம் லாபம் பெறும் வாய்ப்பினை பெற்றுக் கொள்ள ஆரம்பித்துவிட்ட காரணத்தினால் அன்றே அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியினை வகிக்க தகுதியில்லாதவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். ஏனென்றால் சட்டத்தை கொண்டுவருகின்ற அரசே நண்பர் ரகுமங்கான் வகிக்கின்ற பதவி ‘an office of profit’ என்று ஒத்துக்கொள்கின்றது. ஆகவே, இந்த சட்டமே தேவையில்லை. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்றதை போல சம்பளம் இல்லை, ‘It is not an office of profit’ என்று சொல்கின்ற வாதத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று சொன்னால், எதற்காக இந்த சட்டத் திருத்தம் என்பதை விளக்குவதற்கு அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இது ஆஃபீஸ் ஆஃப் ப்ராஃபிட் என்று இருக்கின்ற காரணத்தினால் தான், அரசே இதை ஆஃபீஸ் ஆஃப் ப்ராஃபிட் என்று ஒத்துக் கொண்டு அந்த அட்டவணையிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று இந்த சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறது. அரசே இதை ஆஃபீஸ் ஆஃப் ப்ராஃபிட் என்று ஒத்துக்கொள்கின்ற நிலைக்கு இடையில் இந்த மன்றத்தின் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னுசாமி அவர்கள் அரசியல் சாசன சட்டம் 192ஆவது பிரிவின் கீழ் மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்களிடம் ஒரு மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆர்ட்டிகிள் 191-1ஏ பிரிவின் கீழ் ஆஃபீஸ் ஆஃப் ப்ராஃபிட் என்கின்ற தேர்ஷத்தின் மூலமாக பதவி இழக்கின்றார் என்பதை மாட்சிமைதங்கிய ஆளுநர் அவர்கள் தான் முடிவு செய்யவேண்டும். இதைத்தான் அரசியல் சாசன சட்டம் 192ஆவது பிரிவிலே சொல்கிறது. அவ்வாறு எந்த ஒரு மனுவையும் பெற்ற ஆளுநர், உடனே அந்த மனுவினை தேர்தல் ஆணையத் திற்கு—எலக்ஷன் கமிஷனுக்கு—அனுப்பி அவர்களது கருத்தினை ஏற்று தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும். The Election Commission is the Adjudicating Authority and the Governor is the decision-making authority.

1989 மே 6]

[திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போரன்ஸ்]

இப்போது இந்தச் சட்டம் தீர்ப்பதாகச் சொல்லப் படுகின்ற பிரச்சினை பற்றி already the bill has been set on motion. சட்டத்தின் கதவுகள் திறக்கப்பட்டு சட்டம் நடக்க ஆரம்பித்து விட்டது.

(நண்பகல் 12-00)

மாண்புமிகு பொன்னுசாமி அவர்கள் ஒரு சட்டத்தினை உருட்டி விட்டு, விவகாரத்தை ஆளுநரின் அதிகாரத்திற்கு கொண்டு சென்று விட்டார். இப்போது இந்தப் பிரச்சினை 'டிப்யூ ப்ராசஸ் ஆஃப் லா' மூலம் தீர்க்கப்படவேண்டும். இம்மாதிரி பிரச்சினைகளுக்கு அரசியல் சாசனச் சட்டம் தெளிவான ஒரு வழி முறையைச் சொல்லி இருக்கின்றபோது, நீங்கள் அரசியல் சாசனச் சட்டத்திற்கு விரோதமான ஒரு நடைமுறையினை இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் கொண்டு வருகிறீர்கள். It cannot stand the test of law. இது சட்டத்தின் பரிசோதனையில் நிற்கமுடியாது. அடுத்து, இந்தச் சட்டத்திற்கு ஆளுநர் ஒப்புதல் அளிக்கவேண்டும். அரசியல் சாசனச் சட்டத்தின் கீழ் பதவி ஏற்றுள்ள மாட்கிமை தங்கிய ஆளுநர் அவர்கள் அரசியல் சாசனச் சட்டப்படி தம்மிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மனுவின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய புனிதமான பணியினை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற வேளையில் அரசியல் சாசனச் சட்டத்தினை முடக்கும் இந்தச் சட்டத்திற்கு எவ்வாறு அவர்கள் அதிகாரமும் அந்தஸ்தும் கொடுக்க முடியும் என்பதை. (மணியடிக்கப்பெற்றது) இரண்டு நிமிடம் வேண்டும். மேலும், இந்தச் சட்டம் ஆளுநர் அவர்களுக்கும், சட்டமன்றத்திற்கும் தேவையற்ற ஒரு மோதலை உருவாக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் மேலும் ஒரு சட்டமாக இல்லாமல் தீர்ப்பாக உருவாகக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. இதை ஆங்கிலத்தில், 'லெஜிஸ்லேட்டிவ் ஐட்ஜ்மென்ட்' என்று சொல்வார்கள். இப்போது இருக்கிற இந்தப் பிரச்சினையில், இந்தச் சட்டம் தீர்ப்பாக முடியக்கூடிய அபாயம் ஒன்றிருக்கிற காரணத்தால் இதைச் சட்டம் அனுமதிக்காத குழந்தை இருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினையில், குறிப்பிட்ட முறையில், குறிப்பிட்ட அதிகாரத்தில், குறிப்பிட்ட வழி விதிமுறைகள் தீர்மானிப்பதற்கு அரசியல் சாசனச் சட்டத்தில் வழி இருக்கிறபோது, இந்தச் சட்டம் என்ற அந்த அதிகாரத்தினை ஏற்கெனவே சட்டத்தால் முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ள அதிகாரம் என்றிருந்து எடுத்து விட முடியாது.

மேலும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கு உதவுவதற்காக, மாண்புமிகு திரு. மான்கான் அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட சட்டம். ஆளுநரின் விசா

[திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்] [1989 மே 6]

ரணைக்கு முன் தீர்ப்பிற்காகக் காத்திருக்கும் ஒருவருக்கு, தனிப்பட்ட முறையில் உதவுவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட இந்தச் சட்டம் 'ஆர்ட்டிகிள் 14—ஆஃப் தி கான்ஸ்டிடியூஷன்', அதாவது 'ஈக்கு வாலிட்டி பிப்போர் லா' என்கிற கோஷத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது. அரசியல் சாசனச் சட்டம் 191 (ஏ)-யின்படி, எந்தெந்தப் பதவிகள், 'ஆஃபிஸ் ஆஃப் பிராஃபிட்' என்பது ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும். ஆனால், இப்போது ரகுமன்கான் பதவி ஏற்ற நாளில், அந்த அறிவிப்பு நடைமுறையில் இல்லை. இப்போது 'ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃப்ஃபெக்ட்' மூலம் ஏற்கனவே ஏற்பட்ட தோஷத்தைச் சரி செய்வதற்காக இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் முயற்சிக்கிறீர்கள். இந்தச் சட்டம் சட்டமாகாது. ஏற்கனவே ஏற்பட்டிருக்கின்ற பிரச்சினையில் எழுதப்படுகின்ற தீர்ப்பாகத்தான் முடியும்.

The Legislature intends to pass a judgment. The Legislature has no power to pass such a law. We can only pass a legislation but not a judgment in a particular case. That will amount to passing a "Bill of attainder". Legislature inflicting attainder without trial is prohibited by all civilised Constitutions. Section 9 of Article I of the U. S. Constitution says "No Bill of Attainder or 'ex post facto' law shall be passed" என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. Even in our Constitution, Article 20(1) has prohibited passing an ex post facto law giving retrospective effect under Article 20 (1).

எனவே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரபஸ் வாங்குங்கள். அரசியல் சாசனச் சட்டத்திற்கு விரோதமாக ஆளுநரின் பார்வையில் இருக்கும் ஒரு விவகாரத்தினை வேடிக்கையாக்காமல், சட்டமன்றம் தீர்ப்பு எழுதுகிற முயற்சியைக் கைவிட்டு, இந்த அரசு இச்சட்ட முன்வடிவை வரபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமைகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் பேசுகின்ற கருத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போதுதான் நான் இந்தக் கருத்தைச் சொல்லவேண்டும் என்று எண்ணினேன். Criminal law is prospective in operation. அதாவது சட்டம் போட்ட பிறகு நடைமுறைக்கு வரும். Civil laws have retrospective operation. அரசியல் சட்டப் பிரிவு 20-ஐ குறிப்பிட்டார்கள். Ex post facto law.

1989 மே 6]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

அது கிரிமினல் லாவைக் குறித்தது. 'ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட்' ஒரு அரசாங்கமோ, ஒரு மன்றமோ கொண்டு வரலாம் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு, 1958ஆவது ஆண்டு டெல்லி உச்ச நீதிமன்றம் வெங்கடாசலம் (வெர்சஸ்) பாம்பே டையிங், இன்கம் டாக்ஸ் கேஸ். அதில் இப்படி ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட்டில் சட்டம் கொண்டு வந்தால் செல்லும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிரிமினல் சட்டங்களுக்குத்தான் இது பொருந்தாது. சிவில் சட்டங்களுக்குக் கொண்டு வரும்போது நாம் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் ஆப்பரேஷன்-சட்டம் நிறைவேற்றும்போதே கொண்டு வரலாம் என்று உச்சநீதிமன்றமே சொல்லியிருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் 1958-வது ஆண்டு சுப்ரீம்கோர்ட் ஜர்னல் பக்கம் 898 என்று எண்ணுகின்றேன், பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார். அதிலே இருக்கிற ஒரே ஒரு பிரச்சினை, 'ஆஃபீஸ் ஆஃப் பிராஃபிட்டா' இல்லையா என்பது. It is very clear that it is not an office of profit.

இரண்டாவது, சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பை அவர்கள் சொல்லும் போது சொன்னார்கள், ஒரு பொறுப்புக்கு வந்தவர்கள் இன்னொரு பொறுப்புக்குப் போகும்போது பொறுப்பு பாழாகிவிடும் என்ற ஆப்சர்வேஷன் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய பேரவையிலே உள்ள நிறைய உறுப்பினர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களாகவும், நகர்மன்றத் தலைவர்களாகவும் பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கே ரெம்யூனரேஷன் இல்லை என்றாலும் கூட படி 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் என்று வருகிறது. அதை ஒரு ஆபீஸ் ஆப் பிராபிட் என்று சொல்லமுடியாது. ஆனால் பொறுப்பு இரட்டைப் பொறுப்பு ஆகிறது. அப்படி இருக்கும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் இந்தப் பதவியில் இருப்பது எந்தவிதமான அரசியல் சட்டத்திற்கும் முரணானது அல்ல என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் இந்த மசோதா குறித்து பேசிய கருத்துக்களில் எனக்கும் முழு உடன்பாடுதான். ஆனால் சுப்ரீம் கோர்ட் அதற்கு உடன்படவில்லை. 1975ஆம் ஆண்டு, மறைந்து விட்ட ராஜ்நாராயணன் அவர்கள் மறைந்து விட்ட இந்திரா கர்ந்தி அவர்கள் மீது தேர்தல் ஊழல் செய்தார் என்று வழக்குப் போட்டு அந்த வழக்கில் யஷ்பால் கபூர் என்கின்ற தன்னுடைய செயலாளரைப் பயன்படுத்தி தேர்தல் ஊழல் செய்தார் என்ற குற்றச்சாட்டு உண்மை எனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பு

[திரு. என். சண்பதி]

[1989 மே 6]

அளித்தது. அதன் மீது சுப்ரீம் கோர்ட்டில் உடனடியாக ஒரு அப்பீல் தாக்கல் செய்து ஸ்டே வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் பிரதம மந்திரியாக சிறிது காலம் இருந்தார்கள். அந்தக் கால கட்டத்தில் மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டத்தைத் திருத்தி எந்த அடிப்படையில் யஷ்பால் கபூர் சர்வீஸை பயன்படுத்தியது தவறு என்று அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றம் செய்ததோ அந்த அடிப்படையை நீக்கிவிட்டு அந்த சட்ட திருத்தத்தை 'ரெட்ராஸ் பெக்டிவ் எபெக்ட்' கொடுத்து அவர்கள் நிறைவேற்றினார்கள். உச்ச நீதிமன்றத்தில் அப்பீல் விசாரணைக்கு வந்தபோது அந்த விசாரணையில் அந்த சட்டத்தைக் காண்பித்து இந்த மாதிரி தீர்ப்பு அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய நேரத்தில் இருந்த சட்டம் இது, ஆனால், பிறகு அப்பீல் விசாரணைக்கு வருகின்ற நேரத்தில் இதற்காகவே இந்த ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். எனவே அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, இந்த அப்பீல் மனுவை ஏற்றுக்கொண்டு, தேர்தல் வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும் என்று அப்போது வர்தாடப் பட்டது. வாதாடியவர் ஏ. கே. சென். அதை எதிர்த்து வாதாடியவர் சாந்தி பூஷன். சாந்தி பூஷன் சொன்னது உயர்நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பு அளித்துவிட்ட பிறகு சட்டத்தைத் திருத்தி அந்த ஜட்ஜ்மெண்டை செல்லாததாக ஆக்குவது என்பது சட்ட ரீதியாக பில் ஆப் அட்டெயின்ட்ஸ் என்கின்ற அந்த ஒரு நிலைக்கு வரும். அதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் கிடையாது என்ற அந்த அடிப்படையில் சாந்தி பூஷன் அவர்கள் வாதம் செய்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில்தான் உச்ச நீதிமன்றம் கொடுத்த தீர்ப்பு. தீர்ப்பின் அடிப்படையாக இருக்கின்ற விஷயங்களைத் திருத்துவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கும், சட்டமன்றங்களுக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. எனவே, அந்தச் சட்டத்தை திருத்தியது சரிதான், அந்தத் தீர்ப்பை செல்லாததாக ஆக்கியது சரிதான் என்ற அளவில் உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது. இது ரிப்போர்ட்ட்டு கேஸ் ஏ. ஜி. ஆர். 1975 சுப்ரீம் கோர்ட் பக்கம் 2299 இந்திராகாந்தி வெர்சஸ் - ராஜ்நாராயணன் என்ற வழக்கு சட்டப் புத்தகத்தில் இருக்கிறது. தங்களுக்கு வேண்டும் என்கிற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை எடுத்துச் சொல்லி அதை காண்பித்து நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பும் வாங்கக் கூடியவர்கள் இப்போது இது எப்படி செல்லாது என்று வாதாடுகிறார்கள் என்பதைதான் ஒரு வேளை 2 நாக்கு படைத்து இருக்கிறார்களோ என்று கூட சந்தேகப்படக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

திரு. எம். பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனது நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சண்பதி அவர்கள் ஊழல் என்ற வார்த்தையை சொன்னார்கள். அதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டும். இரண்டாவது அவர் மிகத் துரித வழக்கறிஞர், எட்டில் ஆக்டிவ் லிப்ராக்டிவ்ஸ். நூல்கள் எல்லாம் முன்னள்ள வழக்கறிஞர்கள். ஆகவே ஒரு அடிப்படையான சட்டம் Earlier law presupposes later law.

1989 மே 6] [திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்]

அவர் 1975 ஆம் ஆண்டு தீர்ப்பைச் சொன்னார். நான் 1984 ஆம் ஆண்டு தீர்ப்பைச் சொல்லுகிறேன். இதுதான் கரண்ட் தீர்ப்பு.

திரு. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1984 ஆம் ஆண்டு தீர்ப்பு வேறு வகைப்பட்ட தீர்ப்பு. யூ.பி. இண்டர்மீடியட் எடுக்கென் போர்டு என்கின்ற அந்த போர்டில் ஆசிரியராக இருப்பவர் தேர்தலிலே நிற்கலாமா கூடாதா என்ற ஒரு பிரச்சினை எழுப்பப்பட்ட நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள ஒரு நிறுவனத்திலே பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறவர் தனித் தன்மையிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆகவோ, பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவோ பணியாற்றுவதற்கு சங்கடங்கள் ஏற்படும். எனவே, அப்படிப்பட்ட உத்தியோகத்திலே இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் 1984 ஆம் ஆண்டு தீர்ப்பு.

(பிற்பகல் 12-10)

அது ஏ.ஐ. ஆர். 1984, பேஜ் 385-ல் இருக்கிறது. அந்த வழக்கைத்தான் சுப்ரீம்கோர்ட் கேஸிலே ரெபரன்ஸ்ஸாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் சொல்ல வந்தது, ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாண்டியன் சொன்னதைப் போல ஆர்ட்டிகிள் 20 என்கின்ற, கான்ஸ்டிடியூஷனில் இருக்கின்ற கிரிமினலுக்கு சம்பந்தப்பட்ட ex-post facto law வரக்கூடாதேயெழிய, சிவில் சம்பந்தப்பட்டதில் 'சாவிர்ன்லெஜிஸ்' லேச்சர், என்கின்ற அடிப்படையில் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுப்பதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் கொள்கை ரீதியாக ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுக்கிறோமா இல்லையா என்பதைத்தான் விமர்சனம் செய்வதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதேயெழிய, ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட்டைக் கொண்டு வருவதே சரியில்லை என்று சொல்வது சரியில்லையென்று கூறி இந்த மசோதாவை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், இந்திரா காந்தி அவர்களுடைய அந்தத் தேர்தல் வழக்கைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அதில் டெக்னிக்கல் எரர் என்ற முறையிலேதான் யஷ்பால் கபூர் அவர்கள் ஏற்கெனவே ராஜினாமா செய்து விட்டார்கள். அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வதில் காலதாமதமானதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டுதான் அந்தத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதேயெழிய, அது technical error; it is not a mistake என்ற முறையில் அந்தத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1989 மே 6]

திரு. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த் சொல்வது மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம் 123(7) பிரிவினா 'கரப்ட் பிராக்டிஸ்' என்ற தலைப்பில் அரசாங்க ஊழியர்கள் பணியினைத் தேர்தலுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வது செல்லாது என்பதாகும். அந்த ஊழல் அடிப்படையில், தேர்தல் நடந்த நேரத்தில் யஷ்பால் கபூர் அவர்களுடைய ராஜினாமா ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. எனவே, அவர் அரசின் ஊழியராக இருந்தார்; அவர் பணியினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டது தேர்தல் ஊழல் என்று அலகாபாத் உயர்நீதி மன்றம் கண்டுபிடித்தது. அதையே உச்ச நீதி மன்றமும் ஒப்புக்கொண்டது. ஆனால் திருத்திய சட்டத்தின் அடிப்படையில், அந்தத் தேர்தல் வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது, அவ்வளவுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது நாம் நம்முடைய வழக்கை விட்டுவிட்டு ரொம்ப தூரம் போய் விட்டோம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விளக்கங்களோடு என்னுடைய விளக்கத்தையும் சேர்த்து விட்டால் பலன் பெறும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்ட அமைச்சர் சொன்னால் அதுதான் சட்டம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நண்பர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி குறிப்பிடும் பொழுது கொண்டு வந்திருக்கின்ற திருத்தம் 'அன்-கான்ஸ்டிடியூஷனல்' அது அரசியல் சட்டத்திற்குப் புறம்பானது; என்று சொன்னார்கள். அது தவறான கருத்து. இது ஸ்டேட் லிஸ்டிலே இருக்கிறது. மாநில அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டது. மாநில அரசு இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வர அதிகாரம் படைத்திருக்கிறது. அதிகாரம் படைத்திருக்கின்ற இந்த அரசு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, கிரிமினல் சம்பந்தமான சட்டங்களைப் பொறுத்துத்தான் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுத்து சட்டத்தைப் போடுவதற்கு முடியாது. ஆனால், இது போன்ற சட்டங்களைக் கொண்டுவரும்பொழுது ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுத்து சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதற்கான நியாயம் உண்டு; சட்டம் உண்டு; அடிப்படை உண்டு. இங்கே வாதிட்டவர்கள் எல்லாம் வழக்கறிஞர்கள். அவர்களெல்லாம் ஒரு வேளை உயர்நீதி மன்றத்திலும், உச்சநீதி மன்றத்திலும் சென்று வாதிட்டு இருப்பார்களேயானால் அது வேறு விஷயமாக

1989. மே 6] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

அமைந்து இருக்கும். ஆனால் நம்முடைய சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்தச் சட்டம் சட்டப்படி செல்லுபடியாகக் கூடிய நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டம் இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருப்பது, Tamil Nadu Legislature (Prevention of Disqualification) Act, 1967. 1967 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் அடிப்படையிலேதான் இன்றைக்கு அட்டவணையில் Vice-Chairman of the National small savings என்ற பதவிக்கு ஒரு பாதுகாப்பு தருகின்ற வகையிலே— இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் பார்த்தீர்களேயானால், This Act may be called the Madras Legislature (Prevention of Disqualification) Act of 1967. அப்போது மெட்ராஸ் லெஜிஸ்லேச்சர் இருந்தது. It shall be deemed to have come into force on the first day of April 1964. 1964 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1 ஆம் தேதியிலிருந்து அமலுக்கு வந்ததாகக் கருதப்பட வேண்டுமென்று சட்டம் இயற்றியிருக்கிறது.

This Act received the assent of the Governor on the 19th April 1967. 1967-ஆவது ஆண்டிலேதான் இந்தச் சட்டத்திற்கு கவர்னருடைய அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொண்டு வரலாம் என்பது அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கின்ற ஷரத்து ஆகும். அதைப்போல, Act 5 of 1983 ;

An Act further to amend the Tamil Nadu Legislature (Prevention of Disqualification) Act 1967.

1967 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திற்கு சில திருத்தங்கள் செய்வதற்காக 1983-லே ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது.

Section 2 : Excepting so far as in relation to the addition of item it shall be deemed to have come into force on the 9th June 1980.

1980 ஜூன் 9-ந்தேதி முதல் அமலுக்கு வந்ததாகக் கருதப்பட வேண்டும்.

This Act received the assent of the Governor on the 28th Feb. 1983.

1983-லே கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம், கவர்னரால் 'அசன்ட்' கொடுக்கப்பட்ட சட்டம். மேலும், 'வித் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபக்ட்' என்று அந்தச் சட்டத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) நான் பேசுவது மிகவும் குறைவு. அதனால் நான் முடித்த பின்னால் ஏதாவது கேட்க வேண்டுமானால் கேளுங்கள்.

It shall be deemed to have come into force on the 9th June 1980.

(குறுக்கீடு) நான் முடித்த பின்னால் கேளுங்கள்.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

[1989 மே 6]

In Tamil Nadu Act 48 of 1971, the office of Member of the District Development Council and as many as thirty offices of Chairman, Member or Secretary were included in the Schedule to Tamil Nadu Act 3 of 1967. The Amending Act was given retrospective effect from 1st April 1964. The office of Chairman was included in 1971. In Tamil Nadu Act 5 of 1983, 24 offices of Chairman, Member or Secretary were included in the Schedule and the Amending Act was given retrospective effect from 1980, except in respect of one office, viz., the Second Backward Classes Commission for which retrospective effect was given from 13th January 1982. Tamil Nadu Act 34 of 1986, which included the Tamil Nadu Backward Classes Commission, Development Corporation and the State Organisation of the Nehru Yuvak Kendra was given retrospective effect from 28th January 1981. So, the inclusion of the office of Vice Chairman, State Advisory Board for National Small Savings with retrospective effect will not disqualify the holder of the office on the ground that he is holding an office of profit.

அதோடு, ஜென்னும் இரண்டு சென்டன்ஸ் படித்துவிடுகிறேன் ; அதன் பின்னால் வேண்டுமானால் நீங்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ரெய்ஸ் பண்ணுங்கள். நான் எடுத்துக்காட்டியதைப் போல—

There are a number of legislative precedents wherein retrospective effect has been given in similar cases—the Tamil Nadu Legislature (Prevention of Disqualification Amendment) Act of 1971 (Tamil Nadu Act 46 of 1971); sub-section (2) of section 1 of the Tamil Nadu Legislature (Prevention of Disqualification) Amendment Act, 1983 (Tamil Nadu Act 5 of 1983); and section 3 of Tamil Nadu Legislature (Prevention of Disqualification) Amendment Act, 1986. —The proposed amendment follows the legislative precedent in section 3 of Tamil Nadu Act 34 of 1986. Even the principal Act, viz., the Tamil Nadu Legislature (Prevention of Disqualification) Act, 1967 (Tamil Nadu Act 3 of 1967) was given retrospective effect from 1st April 1964. Hence, on the question of giving retrospective effect, there is no room for any doubt.

*போசியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே எனக்கு முன்னாலே கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பிட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக எவ்வாறு அரசமைப்பின் சட்டத்தின் ஒரு சில பகுதிகளை மீறுகின்ற வகையிலே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதிலே வருகின்ற ஒரே கேள்வி whether this is an office of profit or not.

1989 மே 6]

(பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி)

இது 'office of profit' என்று சொன்னால் அதற்காக இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுகிறது என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இது 'office of profit,' அல்ல என்று மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது உண்மையானால் இந்த மசோதா இப்போது வரவேண்டிய தேவையே இல்லை என்பதை மிகத் தெளிவாக திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படாவிட்டால் என்ன நிலைமை என்பதைப் பற்றி நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால், விளைவு என்ன என்று பார்த்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினர், அந்தப் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பவர் இப்போது நடைமுறையில் இருக்கிற சட்டத்தின் அடிப்படையில் தன்னுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற பதவியில் நீடிக்கின்ற அந்தத் தகுதியை இழந்தவராகிறார் என்பதுதான் நிலைமை. இதை நான் தனிப்பட்ட முறையில் சொல்லவில்லை. அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 191-1 (ஏ) பிரிவு தெளிவாகக் கூறுகிறது.

(பிற்பகல் 12-20)

இதிலே வருகிற ஒரே ஒரு சொல்லை மட்டும் தான் தனியாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே 'டெக்ளர்ட்' என்று ஏற்கெனவே இருக்கிறது. அது கடந்த காலத்தைக் காட்டுகிறது. இறந்த காலத்தைக் காட்டுகிறது. 'டு பீ டெக்ளர்ட்' என்றோ 'பீயிங் டெக்ளர்ட்' என்றோ அதிலே இல்லை. எனவே அரசமைப்புச் சட்டத்தின்படி எது '1967 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு முன்றாவது' என உள்ள சட்டத் திருத்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதோ அல்லது எது விளம்பப்பட்டிருக்கிறதோ அது மட்டும்தான் இதற்குப் பொருந்தும் என்று தெளிவாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தச் சட்டத்திருத்தத்திற்குள்ளே ஒரு புகலிடம் தேடுகிற முறையில்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுகிறது என்பதை நான் தெளிவாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தப் பதவி 'ஆஃபீஸ் ஆஃப் ப்ராஃபிட்டா', அல்லது இல்லையா என்பதை முதலில் நாம் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு முன்னாலே கூட இப்படி ஒரு நிகழ்வு இருந்ததை நான் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. மோகனரங்கம் அவர்கள் ராஜ்யசபை உறுப்பினராக இருந்தபோது தமிழக அரசின் சிறப்புப் பிரதிநிதியாக டெல்லிக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். அப்போது அவர்கள் இரண்டு பதவிகளிலே இருப்பதால் 'ஆபீஸ் ஆஃப் ப்ராஃபிட்' என்று வருவதால் அவர் அந்தத் தகுதியை இழக்கிறார் என்று புகார் சொல்லப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் தேர்தல் ஆணையம் விசாரணை நடத்துகிறபோது திருவாளர் மோகனரங்கம் அவர்கள்,

'It is not an office of profit.'

(பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி)

[1989 மே 6]

என்று வாதாடிப் பார்த்தார்கள். ஆனால் அதுகுறித்து தேர்தல் ஆணையம் தீர்ப்பளிக்கின்றபோது அது 'ஆபீஸ் ஆஃப் ப்ராஃபிட்' என்று தீர்ப்பளித்து அதன் காரணமாக அவர் பதவி விலக நேர்ந்தது, அப்போது சட்டத் திருத்தம் முன் தேதியிட்டு வந்த போதிலும் அதற்குத்தேர்தல் ஆணையம் ஏற்பு தரவில்லை என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே இதை ஒரு முன் உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டு நீங்களே இதை 'ஆஃபீஸ் ஆஃப் ப்ராஃபிட்' என்று ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். 25-2-1989 முதல் பதவி ஏற்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவிக்கான தகுதியை அல்லது தொடருகிற தகுதியை இழக்கிறார் என்று இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 191-1 (ஏ) வரையறுத்துக் கூறுகிறது. இப்போது இருக்கிற கேள்வி எல்லாம் 'கொஸ்டின் ஆஃப் டிஸ்க்வாலிஃபிக்கேஷன்' தான். இதை யார் நிர்ணயிப்பது என்பதுதான். இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் விதி 192-ல் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நண்பர் பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் மிகத்தெளிவாக, ஆளுநர் தான் இதற்குக் கடமைப்பட்டவர் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் தேர்தல் ஆணையத்திற்கு அனுப்பி விசாரணை நடத்தி அங்கே யிருந்து ஆலோசனை பெற்று அதன் அடிப்படையில் தன்னுடைய முடிவைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதை 'அட்-ஜுடிக்கேட்டிங் பாடி' என்றும் இதை 'டெசிஷன் மேக்கிங் பாடி' என்றும் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் அந்த முடிவை வழங்க வேண்டும் என்பதுதான் இப்போது இருக்கிற நிலை. இப்போது அதற்கான சட்டரீதியான நடவடிக்கை தொடங்கி விட்டது. The law has already been set in motion. இப்போது ஆளுநர் முடிவு வரவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிற போது இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை ஏற்க வேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

இங்கே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உங்கள் கருத்துப்படி, இந்தச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட வில்லை என்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர், அந்தப் பதவியைத் தற்போது வகித்துக் கொண்டிருப்பவர் சட்டமன்ற உறுப்பினராக நீடிப்பதற்கான தகுதியின்மையைப் பெற்று விடுகிறார் என்பதை நீங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறீர்கள். அப்படியானால் அவர் தன்னுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியில் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இந்தச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது என்று ஆகிறது. அதன்மூலம் சட்டமன்ற உறுப்பினருடைய தகுதியின்மைக் குறைவுக்கு சட்ட ரீதியாக விசாரித்து முடிவு கூறவேண்டிய தேர்தல் ஆணையம், மேதகு ஆளுநர் ஆகிய இருவருடைய வேலையையும் இந்தமன்றமே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்பது போல் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்திலே இருக்கிறது. நண்பர் இங்கே குறிப்பிட்டதுபோல்

1989 மே 6]

(பேராசிரியர் க. பொன்னுசாம்)

இந்த மன்றம் சட்டங்களைத்தான் இயற்றலாம். ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினையில் தீர்ப்புச் சொல்கிற அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்ள இடம் இல்லை என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அத்தகைய நடவடிக்கையைத் தான் 'லெஜிஸ்லேட்டிவ் ஜட்ஜ்மெண்ட்' என்று சொல்கிறார்கள். அதற்குச் சட்டத்தில் இடம் இல்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதை ஆங்கிலத்தில் bill of Attainder என்று சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் விரிவாக நான் பேச வேண்டிய தேவையில்லை என்ற காரணத்தால் அதை ஒதுக்கி விட்டு விடுகிறேன். இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் ஆர்ட்டிக்ளின் 20-லே சொல்லியது பற்றி மாண்புமிகு முன்னாள் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். அது கிரிமினல் சட்டத்திற்குத்தான் பொருந்தும் என்று சொன்னார்கள். Expost Facto Law என்று சொன்னால் 'சிவில் லா' பொறுத்த வரையில் 'பில் ஆஃப் அட்டெய்ன்டர்'. எனவே இரண்டும் ஒன்றுதான்.

உச்சநீதி மன்றம் பற்றிகூட இங்கே பேசினார்கள். உச்சநீதி மன்றத்திலே இது தொடர்பான பல தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதிலே சிரன்சித் சிங் கேஸ் இருக்கிறது.

“Keeping a particular person in mind if you bring a legislation to favour or disfavour that particular person is violative of Article 14 of the Indian Constitution.”

என்று தெளிவாக இருக்கிறது. தனி நபருக்காக ஒரு மசோதா கொண்டு வருவது சரியாக இருக்காது. தனி நபர் மசோதா வேண்டுமானாலும் வரலாம், தனி நபருக்காக ஒரு மசோதா வருவது சரியாக இருக்காது.

அதையும் மீறி பெரும்பான்மை இருக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இந்த மசோதா இங்கே நிறைவேற்றப்பட்டாலும், ஆளுநருடைய இசைவை அது பெறமா என்பது சந்தேகத்திற்குரியது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, அதற்கு மேலே இது சட்டமாகனாலும்கூட, நிச்சயமாக அது நீதிமன்றத்திலே நிற்காது, நிலைக்காது என்பதைச் சொல்லி, இது ஒரு வீணான வேலை என்பதையும் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை எதிர்த்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

[1989 மே 6]

6. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(எ) பேரவை அலுவல்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் பேசுவதற்கு முன்னால், பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளுக்கிணங்க பேரவையின் அலுவல்கள் கீழ்க்கண்டவாறு நடைபெறும் :

இன்று மாலை 4 மணி முதல் 6 மணி வரை பேரவைக் கூட்டம் நடைபெறும்.

8-5-1989 திங்கட்கிழமை }
9-5-1989 செவ்வாய்க்கிழமை } பேரவைக் கூட்டம் இல்லை.
10-5-1989 புதன்கிழமை : }

11-5-1989 வியாழக்கிழமை . . . அரசினர்சட்டமுன்வடிவுகள்-ஆய்வு செய்தலும், நிறைவேற்றத்தலும்.

12-5-1989 வெள்ளிக்கிழமை . . . வினாக்கள்-விடைகள் நேரம் இல்லை.

அரசினர் தனித்தீர்மானங்கள் மற்றும் அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் ஆய்வு செய்தலும், நிறைவேற்றத்தலும்.

7. சட்டமுன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஐ) சட்டமன்றம் (தகுதியின்மையினைத் தடுத்தல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு, 1989—தொடர்ச்சி.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை சட்டம் ஆக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதை நான் ஆதரித்து, சுருக்கமாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதிலே குறிப்பாக சொல்லப்பட்டிருப்பது நம்முடைய மாநில சிறு சேமிப்பு குழு 'ஸ்டேட் அட்வைசரி போர்ட் ஆஃப் நேஷனல் சேவிங்ஸ்', இந்த தேசிய சேமிப்புக் குழு என்பது ஒரு ஆலோசனைக் குழுதான் என்பது மிகத் தெளிவாக இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. It is only an Advisory Body!

1989 மே 6]

(திரு எம். அப்துல் லத்தீப்)

என்ற அளவுக்கு இது சம்பளம் பெறக்கூடிய அல்லது லாபம் ஈட்டக்கூடிய ஒரு குழு அல்ல, ஒரு துறை அல்ல என்பதே, இதிலே மிகத் தெளிவாக சுட்டிக் காட்டப்பட்டதே, இதைக் குறித்து இந்த அவையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நம்முடைய திரு. பொன்னுசாமி அவர்களும், திரு. பீட்டர் ஆல்போர்ட்ஸ் அவர்களும் தெரிவித்த கருத்துக்குப் பதிலாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். மேலும் நீதிமன்றங்களுடைய தீர்ப்பு. இதற்கு முன்பு சொல்லப்பட்ட தீர்ப்புகளாக இருந்தாலும் அல்லது ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்படும்போது இந்த மாதிரியான தீர்ப்புகள் வரும் என்று கூறியோ, ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்ட தீர்ப்புகளை மேற்கோள் காட்டியோ அல்லது இந்த மாதிரியான தீர்ப்புகள் வரும் என்று எதிர்பார்த்தோ, ஒரு சட்டமன்றத்தினுடைய நடைமுறைகளைத் தடுக்க முடியாது என்பதை நான் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசமைப்புச் சட்டமாக இருந்தாலும் அல்லது நிலுவையில் இருக்கின்றவேறு எந்த சட்டமாக இருந்தாலும் அந்த சட்டத்தினுடைய நுணுக்கங்களை விளக்கமாகச் சொல்வதற்கு எல்லோருக்கும் உரிமையுண்டு. ஆனால் தவறாக விளக்கங்களைச் சொல்லியோ, நீதிமன்றத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்ப்பு நிச்சயமாக வரும் என்று அதை முன்கூட்டி சொல்லி, இந்த சட்டமன்றம் வீணான வேலையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது என்ற ஒரு தவறான தகவலைத் தந்து, அச்சுறுத்துகின்ற வகையிலே பேசுவது இந்த அவையினுடைய இறையாண்மையைக் கேள்விக்குறியாக்குவதாக அமையும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் 'அட்ஜுடிகேஷன்' என்பதும் 'லெஜிஸ்லேஷன்' என்பதும்.

What I submit Mr. Speaker through you is, it is a continuous process, so far as we will have our Constitution and different statutes. There will always be ample opportunities for several interpretations. Therefore, on the basis of the already subsisting adjudication if an argument will be advanced on the Floor of the House itself, not to proceed with the legislation, then I think, to that extent the power and sovereignty of the Legislature are put in jeopardy.

(பிற்பகல் 12-30)

Therefore this argument is out of place. Another thing is, it has been clearly stated by the Hon'ble Minister that the said post is not a profitable post and even in the Objects and Reasons it has been stated that this concerned body about which a question has been raised—and also the present incumbent who has been recently nominated for the said post—is characterised very clearly as an Advisory Body for National Savings. Therefore it is amply clear that it is only an Advisory Body and the present incumbent is not a paid servant. He may be a Member of the

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1989 மே 6]

Legislature : he may be a public servant. But for all practical purposes constitutionally and legally it is very clear that he is not a paid servant. That I would like to submit.

Our Hon'ble Member Mr. Ponnusamy has used Article 191 of the Constitution in his argument. For the benefit of the House and for necessary clarification, through you Hon'ble Speaker Sir, may I have the permission to just read out this Article ?

I submit, "A person shall be disqualified for being chosen, as and for being a Member of the Legislative Assembly or Legislative Council of the State"

Firstly, " . . . If he holds any office of profit under the Government of India or the Government of any State specified in the First Schedule " Therefore the First Schedule is the touch stone upon which this appointment or nomination, whatever it may be, should be tested.

Then, " . . . Other than an Office declared by the Legislature of the State by law not to disqualify its holder"

The pre-ambles amply makes it clear that "any post that is specifically declared on the Floor of the House through a law holding of that post cannot be a matter for disqualification". That is the provision as stated in Article 191.

Then it goes on to explain what are the specific reasons which would render a particular post as a profitable post and also which makes him disqualified to hold the office or being a Member of this House.

Firstly, " . . . if he is of unsound mind and stands so declared by a competent court " Simply because if Latheef says that so and so is of unsound mind it will not be taken into cognizance unless he is so declared by a competent court.

And the other reason is " . . . if he is an insolvent ".

Thirdly, " . . . if he is not a citizen of India or has voluntarily acquired the citizenship of a foreign State or is under any acknowledgment of allegiance or adherence to a foreign State ".

Lastly, this sub-clause says " If he is so disqualified by or under any law made by Parliament ".

We have a limited question before this House i.e., whether holding the Office of Chairman or Vice Chairman of the State Advisory Board for National Savings is "a profitable post or not".

1939 மே 6]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

We know that several people have held this post. Even the Hon ble Ex-Chief Minister Mr. M. G. R. was holding this post. At that time this question never arose because adjudication itself came later on. The Supreme Court or the High Court, whatever it may be, had been referred to by 2 or 3 Lawyer Members. In order to make that question clear, I would like to ask as a Member of this House, whether such adjudication would be a source of deterrence to exercise the powers of this House.. This is a sovereign House. Therefore, if any adjudication is there already existing will you take it as a source of deterrence. Will it deter you? At any rate you can take it only as a source of guidance for your future action. It can never deter this House from legislating on matters which are considered by this House as appropriate.

(பிற்பகல் 12-40)

Therefore, I submit—though the time at my disposal is very short—that this is a very important Constitutional, legal question and it requires a lot of time for an ample clarification. Anyhow, I am quite conscious that I should not put the Hon. Speaker in a corner in this way. I do not want to embarrass the Chair. Therefore, I would like to restrict my submissions. This is a legal question which requires a lot of deep and serious consideration. I would also request our Hon. Members to have some self-restraint and not to bring in any political considerations. We are discussing a question which involves the sovereign right, the unrestricted right, the un-questionable right and the inalienable right of the Legislature which cannot be questioned even by a judicial tribunal or by any tribunal, whatever it may be. Constitution is there to be interpreted by Courts. Laws are there to be interpreted by Courts. But those interpretations should not become a source of mis-interpretation in this House and there by people should not try to disqualify the House, itself from using its right of legislation. Therefore, with these words, I submit that it is not an office of profit.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுந்தரதாஸ் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஓர் உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது உறுப்பினருக்கும் பேரவைத் தலைவருக்கு மிடையே வரக்கூடாது. இதை நான் தங்களுக்கு ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

THIRU S. PETER ALPHONSE : Sir, on a point of order. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொல்வதை நான் அப்படிக்கொள்ள முடியாது. To-morrow if the Legislature passes a law that all blue-eyed babies of Tamil Nadu will be murdered, then, will that law be enforceable? We can pass a legislation only within the framework of the Constitution. We cannot pass a law on any subject, not authorised by the Constitution.

[1989 மே 6]

THIRU M. ABDUL LATHIFF : That is why I am referring to.....

பேராசிரியர் திரு. க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசும் போது உறுப்பினர் ரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியோடு பேசுவதாகக் குறிப்பிட்டார். இதை நான் வன்மையாகக் கண்டித்து, அவர் அதைத் திரும்பப் பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU M. ABDUL LATHIEEF : Mr. Speaker, Sir, action asserts itself more than the words. If my words would be a source of hurt to my Hon. colleague, then he should also consider that his action can also be a source of hurt to other members.

Therefore, in this way, Members' rights cannot be restricted. I had no intention to wound the feelings of any member. I was just exercising my right of interpreting the arguments put forth in this House, according to my own wisdom. I cannot claim to be as mature or as wise as my Hon. Friend. But, in my own humble way, I have got my own interpretation. My submission is this. With all the sense of humility and with all the sense of responsibility at my command I would like to request the Hon. Members not to give vent to such things which would be mis-interpreted and which would be construed as something which will retard or hamper the Constitutional competence of this House. This is my submission. Therefore, I repeat for the benefit of this House that the Hon. Minister has clearly stated that it is only an Advisory Board and that it is not an office of profit. No interpretation of the Court can be a source of deterrence to this House. This House is sovereign and it can exercise its legislative power as it deems fit and proper, according to our genius. What will be the interpretation of the Courts, it is for the Courts to decide. What is our decision, it is for this House to decide. Therefore these two powers cannot be inter-related and one cannot be the source of deterrence to the other. According to this Article, this House is empowered to go into this. Even in regard to Article 192 which has been invoked by the Hon. Member, not here but outside this House, I say that everybody has to function according to the Constitution. Nobody is above the Constitution. Nobody can challenge the authority of the Constitution. This Government and this House have got every right to proceed with a measure such as this, as it is based upon the majority of the House and nobody can question us. If Article 192 is invoked, we are ready to face them. So, this House will have to proceed with this Bill. I support the Bill brought forward by the Hon. Minister. It is quite legal and Constitutional and we have got every Constitutional competence to enact this. There is no political consideration whatsoever behind this Bill and there is no allurement to any individual Member. I, therefore, strongly support this Bill.

1989 மே 6]

திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த் : Point of order

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : Point of order என்ன இருக்கிறது? உட்காருங்கள். அவர் என்ன தப்பாகச் சொல்லி விட்டார் என்று சொல்லுங்கள்

திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த் : கான்ஸ்டிடியூஷனில்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதிலே எப்படி Point of order இருக்கும்? அவர் தன்னுடைய கருத்தைச் சொல்கிறார். நடவடிக்கைக் குறிப்பில் என்ன தப்பு இருக்கிறது? (குறுக்கீடு).. ஒவ்வொருவரும் கருத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கக் கூடாது. இதில் என்ன Point of order சொல்லுங்கள்.

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் விளக்கம் சொல்கின்ற போது சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த சபையானது உயர்ந்த சபை. இதிலே எதையும் பேசலாம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கின்றது. நாம் தீர்மானம் போடுவதற்கு உரிமை இருக்கின்றது. ஆனால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகளைச் சொல்வதற்கும் மற்றவர்களுக்கும் உரிமை இருக்கின்றது. அதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னுசாமி குறிப்பிட்டுச் சொல்லி இருக்கிறார்களேயொழிய வேறு கருத்து அல்ல என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் விளக்கம் சொன்னார். அதற்கு அவரே விளக்கிவிட்டார். இதில் என்ன Point of order இருக்கிறது?

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : "தவறு" என்று சொன்னார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது எப்படி point of order-ஆக இருக்க முடியும்?

மாண்புமிகு பேரரசியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா மிகத் தெளிவான, எளிமையான மசோதா. இதைவிட எளிதாக ஒரு மசோதா இந்தச் சட்டமன்றத்திலே வர முடியாது. இதிலே வெளிப்படையாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஒரு செய்தி இந்த சட்டமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவர் இந்த சட்டமன்றத்திலே உள்ள ஆளும் கட்சியின் தலைவரால், முதல்வரால் இந்த சட்டமன்றத்திலே உள்ள ஓர் உறுப்பினர் ஒரு பொறுப்பை ஏற்றுச் செயல்பட வேண்டுமென்று நியமிக்கப்படுகிறார். அந்தப் பொறுப்புக்கு ஊதியம் தருகின்ற முறை இருந்தால் அதற்கு

[பேராகிரியர் க. அன்பழகன்]

[1989 மே 6]

விதிவிலக்குப் பெற வேண்டிய கட்டாயம் உண்டு. அந்தப் பொறுப்புக்கு ஊதியம் இல்லை; சம்பளம் இல்லை. சம்பளம் இல்லாத பொறுப்பாக இருந்தாலும்; இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் ஒருசிலர் அவர்களுடைய வழக்கறிஞர் திறமையுடன், இண்டர் பிரிட்டேஷன் என்றமுறையில் பல பிரச்சினைகளை எடுத்து வைக்கிறார்கள். அதுபோல நாளை தினம் ஒரு வேளை சம்பளமே இல்லை என்று சொன்னால் கூட அந்த இடத்திலே உட்கார்ந்து இருப்பதே ஊதியம் தான் என்று சொல்ல ஆரம்பித்தால் என்ன ஆவது என்பதற்காக 'அபன்டன்ட் பிரிகாஷன்' என்ற முறையிலே தான் இந்த பில் வருகிறதே தவிர, இந்த பில் வராவிட்டாலும் கூட அவர்களுடைய சட்டமன்ற உரிமையை எளிதில் யாராலும் நீக்கவிடமுடியாது.

டில்லியிலே பாராளுமன்றத்திலே மாநிலங்களவை உறுப்பினராக இருந்த ஒருவர், இந்தத் தமிழக அரசால் ஒரு பதவியில் நியமிக்கப்பட்ட போது அவருக்கு சம்பளம் வழங்கப்பட்டது. ஊதியம் வழங்கப்பட்ட காரணத்தால், அதைப் பெற்ற காரணத்தால் அது பிரச்சினையாகி, தலைவலியாகி மாநிலங்கள் அவையிலிருந்து விலக நேரிட்டது. இது சம்பளம் இல்லாத பதவி இரண்டாவது அவர் போய் அமருகின்ற இடம், சேவிங்ஸ் சம்பந்தப்பட்ட அட்வைசரி கவுன்சில். அதில் அவர் அமருகிறாரே தவிர அந்த இடம் ஊதியத்துடன் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துகிற இடமாக நேரடியாக அமையவில்லை.

மற்றொன்று, உயர்நீதி மன்றம் உச்ச நீதிமன்றத்திலே இந்த விவாதம் எழுந்தால், நீதிமன்றத்திற்குப் போனால் என்ன செய்வது? எது தான் போகவில்லை? அது போனால் என்ன செய்வது என்பதற்கு அப்போது அரசு நிச்சயமாக பதில் அளிக்கும். ஆனால் உயர் நீதிமன்றத்தில் அளிக்கப்பட்ட ஒரு தீர்ப்புக்கு மாறாக இந்தச் சட்டம் வருகிறதா என்று கேட்டால், ஏற்கெனவே உயர் நீதிமன்றத்திலே அப்படி ஒரு தீர்ப்பு இந்தச் சட்டத்தைக் குறித்து என்றைக்கும் வழங்கப்படவில்லை. ஏற்கெனவே உள்ள சட்டம் அதற்கு முன்னால் உள்ள ஒரு காலகட்டத்திற்கு, அதாவது 'ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட்' வழங்கியுள்ள சட்டம்தான். அதுவே இப்போது அடிப்படைச் சட்டமாக இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்திலே 'ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட்' இருக்கிறது. இன்றைக்கு 'ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட்' என்பது அந்த மூலச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படையிலிருந்து சிறிது கூட மாறுபடாமல், ஏறத்தாழ அதையே தழுவி வருவது. எனவே அதுவும் தவறல்ல. இரண்டாவது இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு இந்த உரிமை கூட இல்லை என்றால் இந்தச் சட்டமன்றம், இந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரை சாதாரணப் பொறுப்பிலே அமர்த்துகிற செயலைக் கூட இந்தச் சட்டமன்றத்தாலே செய்ய முடியாது என்று சொன்னால், இந்தச் சட்டமன்றம் இறையாண்மையை இழந்த சட்டமன்றம் ஆகும்.

1989 மே 6] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

அரசியல் சட்டம் என்று சொல்கின்றபொழுது, அரசியல் சட்டத்தாலே இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு சில உரிமைகள் தரப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சட்டமன்ற உரிமைகளை, ஆளுநர்கூட அந்த உரிமைகளுக்கு உட்பட்டு இந்தச் சட்டமன்றத்திலே தீர்மானிக்கப்பட்டதா என்று தான் ஆளுநர் பரிசீலிக்கலாமே தவிர, இந்த சட்டமன்றத்தினுடைய இறையாண்மையுடன் ஆளுநர் மாறுபட்டு, அதை நீக்குவதற்கு அவர் காரணமாக இருக்க முடியாது. ஆளுநரும் சேர்ந்து, ஒரு இறையாண்மையைக் காப்பாற்றக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றார்கள்.

ஆளுநரிடத்திலே ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்த காரணத்தால் உடனே இந்தச் சட்டமன்றம் செயலற்றுப்போய் விடாது. ஆளுநருடைய கருத்து ஏதாவது இருக்குமானாலும் கூட, அவருடைய கருத்து, அவருக்கு உரியதாக இருக்குமே தவிர, இந்தச் சட்டமன்றத்தினுடைய இறையாண்மையை அது உடனே கட்டுப்படுத்தி விடாது.

அதே போல, நீதிமன்றத் தீர்ப்பு ஒன்று கிடைத்து, அந்த நீதிமன்றத் தீர்ப்பை overcome செய்வதற்காக, அந்தத் தீர்ப்பு தங்களைக் கட்டுப்படுத்தாமல் இருப்பதற்காக, ஏற்கனவே பாராளுமன்றத்திலே கொண்டு வரப்பட்ட திருத்தத்தைப் போல, இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரவில்லை. எனவே, எந்த வகையிலே பார்த்தாலும் இயற்கை நியாயத்தின்படி, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர எல்லா உரிமைகளும் இந்த மன்றத்திற்கு இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல; இந்த மன்றத்திலே தீர்மானிக்கப் படுகின்ற ஒரு பிரச்சினை, ஒரு சட்டம், நீதிமன்றத்திலே தீர்மானிக்கப்பட்டது தவறு என்று சொல்ல முடியாது. சட்டமன்றத்திலே கொண்டு வந்த ஒரு சட்டம், அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருந்தால் தவிர, அதனுடைய அடிப்படைக் கொள்கைக்கு மாறுபாடாக இருந்தால் தவிர, சட்டமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம் தவறு என்று நீதிமன்றம் சொல்ல முடியாது.

எனவேதான், இந்தச் சட்டமன்றத்தினுடைய நியாயமான உரிமை என்ற அடிப்படையிலேயும், இந்தப் பதவி ஊதியம் பெறுகிற ஓர் அலுவல் அல்ல என்ற அடிப்படையிலேயும், இந்தத் திருத்தம் தேவைப்படாத அளவிற்கு, ஏற்கனவே பாதுகாப்பு இருந்தாலும்கூட, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஐயம் வரக் கூடாது என்பதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஏற்று, நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1989 மே 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் (தகுதியின்மையினைத் தடுத்தல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 11/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம்—பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேராளியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் (தகுதியின்மையினைத் தடுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 11/1989) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஓ) இந்து வழிமுறையுரிமை (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1989).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1989-ஆம் ஆண்டு இந்து வழிமுறையுரிமை (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 9/1989), *ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மா. சுந்தரதாஸ் அவர்களின் திருத்தம்.

* 13-4-1989 ம் தேதிய தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.